

**Адекватното предоставяне на финансиране за политиката за
противодействие на изменението на климата**

**Резолюция на Европейския парламент от 11 март 2009 г. относно стратегия на ЕС
за постигане на широкообхватно споразумение във връзка с изменението на
климата в Копенхаген и относно адекватното предоставяне на финансиране за
политиката за противодействие на изменението на климата**

Европейският парламент,

- като взе предвид член 175 от Договора за ЕО,
- като взе предвид пакета от мерки за климата и енергетиката, приет от Парламента на 17 декември 2008 г., и по-специално становището си относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел подобряване и разширяване на схемата на ЕС за търговия с квоти на емисии на парникови газове¹ и предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.²,
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет от 19–20 юни 2008 г. и от 11–12 декември 2008 г.,
- като взе предвид резолюцията си от 4 февруари 2009 г. относно „2050: Бъдещето започва днес – препоръки за бъдеща интегрирана политика на ЕС за опазване на климата“³,
- като взе предвид 14-та конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК) (СОР 14) и четвъртата конференция — среща на страните по Протокола от Киото (СОР/МОП 4), проведена от 1 до 12 декември 2008 г. в Познан (Полша),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 28 януари 2009 г., озаглавено „Към широкообхватно споразумение в Копенхаген във връзка с изменението на климата“ (СОМ(2009)0039),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 26 ноември 2008 г. озаглавено „Европейски план за икономическо възстановяване“ (СОМ(2008)0800),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 22 ноември 2007 г. озаглавено „Европейски стратегически план за енергийните технологии (План Set) - Към бъдеще с нисковъглеродни технологии“ (СОМ(2007)0723),

¹ Приети текстове, R6_TA(2008)0610.

² Приети текстове, R6_TA(2008)0611.

³ Приети текстове, R6_TA(2009)0042.

- като взе предвид член 103 от своя правилник,
- А. като има предвид, че през декември 2009 г. в Копенхаген предстои да бъдат приключени преговорите относно широкообхватно международно споразумение относно изменението на климата, което е в съответствие с целта за ограничаване на повишението на глобалната средна температура до не повече от 2°C;
- Б. като има предвид, че последните проучвания сочат, че е налице потенциал за намаляване на глобалните емисии на парникови газове с 40 % до 2030 г. и че на стойност по-малко от половин процент от световния БВП, вятърна, слънчева и друга устойчива възобновяема енергия би могла да осигурява почти една трета от общите световни енергийни нужди; като има предвид, че енергийната ефективност би могла да намали емисиите на парникови газове с повече от една четвърт и като има предвид, че обезлесяването може почти да бъде премахнато;
- В. като има предвид, че нарастващ брой учени признават, че за да се предотврати опасно изменение на климата е необходимо стабилизиране на равнището на парникови газове в атмосферата на 350 милионни обемни части CO₂ еквивалент, което е значително по-ниско от препоръчаното до този момент равнище;
- Г. като има предвид, че Европейският съюз ще одобри своята позиция във връзка с преговорите на срещата на Европейския съвет през пролетта на 2009 г.;
- Д. като има предвид, че ЕС се стреми да играе водеща роля в борбата срещу глобалното затопляне и изцяло подкрепя преговорния процес по РКОНИК;
- Е. като има предвид, че неотдавна ЕС прие горепосочения пакет от мерки за климата и енергетиката, който се състои от законодателни мерки за постигане до 2020 г. на едностранно намаление от 20 % на емисиите на парникови газове спрямо нивата от 1990 г., с ангажимент за намаление от 30 %, ако в Копенхаген бъде договорено достатъчно амбициозно международно споразумение;
- Ж. като има предвид, че в развиващите се страни емисиите бързо нарастват и че те не могат да ги намалят без значителна техническа и финансова подкрепа;
- З. като предвид, че обезлесяването и деградацията на горите се равнява на 20 % от световните емисии на въглероден диоксид (CO₂) и че също така създават сериозна заплаха в контекста на изменението на климата, тъй като те нарушават важната функция на горите като въглероден погълтител; като има предвид, че обезлесяването се случва в алармиращи размери от 13 млн. хектара годишно, повечето от които в тропическите региони в развиващите се страни;
- И. като има предвид, че схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ) може да послужи като образец за развитието на търговия с емисии в други развити страни и региони;
- Й. като има предвид, че половината от глобалните усилия за ограничаване на вредните последици, могат да се постигнат чрез нескъпи печеливши мерки, т.е. чрез подобряване на енергийната ефективност;
- К. като има предвид, че търговете в рамките на търговията с емисии имат потенциал да генерират значителни приходи в бъдеще, които биха могли да бъдат използвани

за финансиране на мерки за смекчаване и адаптация в развиващите се страни;

- Л. като има предвид, че улесняването на финансирането на висококачествени проекти в развиващите се страни, особено по отношение на малките и средни предприятия (МСП), зависи от всеобхватен, прозрачен и постоянен поток от информация във връзка с наличността и начините за прилагане на финансирането; като има предвид, че това трябва да е отговорност на международната общност, като ЕС заема водеща роля и създава пример за подражание;
- М. като има предвид, че според последните оценки новите инвестиции, необходими за намаляване на емисиите, възлизат в световен мащаб на 175 милиарда евро до 2020 г., като повече от половината следва да бъдат инвестирани в развиващите се страни;
- Н. като има предвид, че Комисията оцени, че намаляването на обезлесяването наполовина до 2020 г. ще струва 15 - 25 млрд. евро годишно и че прекъсването на обезлесяването ще изисква дори повече средства;
- О. като има предвид, че различни изследвания на международни организации оцениха разходите за адаптация на развиващите се страни към изменението на климата в рамките на десетки милиарди евро годишно,
 1. Подчертава, че ЕС трябва да запази водеща роля в международната политика в областта на климата; подчертава значението на това ЕС да говори с един глас, с цел да запази доверието в себе си в тази роля;
 2. Призовава ЕС да работи активно за постигане на споразумение в Копенхаген, в което се вземат предвид последните научни доклади относно изменението на климата, което съдържа ангажименти за страните за равнища на стабилизиране и цели по отношение на температурата, осигуряващи висока степен на вероятност за предотвратяване на опасно изменение на климата, и което позволява редовно преразглеждане с цел да се осигури, че целите съответстват на най-новите научни данни; приветства предложенията на Комисията в тази област;
 3. Припомня, че с цел да се ограничи повишението на глобалната средна температура до стойности до 2°C над преиндустриалните нива, необходимо е не само развитите страни значително да намалят техните емисии, но и развиващите се страни да допринесат за постигането на тази цел;
 4. Изтъква, че намалението на емисиите в развиващите се страни под обичайните равнища ще способства за ограничаване на повишението на глобалната средна температура на стойности доста под 2°C, което изисква за тази цел широката подкрепа на индустриализираните страни;
 5. Подчертава, че с цел да се позволи необходимото действие за смекчаване на последиците в развиващите се страни, са нужни значително по-големи финансови ресурси;
 6. Подчертава отговорността на индустриализираните държави да предоставят достатъчна, устойчива и предвидима финансова и техническа помощ на развиващите се страни, за да им се даде стимул да поемат ангажимент за

намаляване на своите емисии на парникови газове, да се адаптират към последиците от изменението на климата и да ограничат емисиите в резултат на обезлесяване и деградация на горите, както и да повишат изграждането на капацитета с цел да изпълнят задълженията съгласно бъдещото международно споразумение във връзка с изменението на климата; подчертава, че по-голямата част от средствата трябва да са нови и допълнителни към официалната помощ за развитие;

7. Припомня своята резолюция от 4 февруари 2009 г., упомената по-горе, и по-специално тези части от нея, посветени на международното измерение и финансовите и бюджетни въпроси, включително значението на поставянето, за ЕС и другите индустриализирани страни като цяло, на дългосрочна цел за намаляване на емисиите с поне 80 % до 2050 г., сравнено с нивата от 1990 г.;
8. Припомня, още повече, своята препоръка за това някои принципи, приети в рамките на климатичния пакет да се използват като основа за международното споразумение, и по-специално обвързващата линейна пътека за ангажиментите на индустриализираните страни, диференцирането въз основа на проверени емисии и засиления режим за спазване на годишния фактор за намаляване на емисиите;
9. Подчертава, че при настоящата финансова и икономическа криза, целта на ЕС за борба с изменението на климата може да се комбинира с големи нови икономически възможности за развитие на нови технологии, за създаване на работни места и за увеличаване на енергийната сигурност; подчертава, че едно споразумение от Копенхаген може да предостави необходимия стимул за такъв „зелен“ нов курс, който да засили икономическия растеж, да насърчи зелените технологии и да осигури тези нови работни места в ЕС и развиващите се страни;
10. Призовава Европейския съвет да се стреми към международно споразумение с индустриализираните страни за постигане на колективно намаляване на емисиите на парникови газове по възможност с процент по-близък до горната граница на 25-40 % размер, препоръчан в четвъртия доклад за оценка на международната експертна група за изменение на климата, като тези намаления да бъдат вътрешни;
11. Изразява загриженост относно липсата на прецизност в гореспоменатото съобщение на Комисията от 28 януари 2009 г. относно степента на финансова отговорност на ЕС; призовава Европейския съвет при приемането на мандата за водене на преговори за Конференцията в Копенхаген да поеме осезаеми ангажименти във връзка с финансирането, които са в съответствие с глобалните усилия, необходими за ограничаване на средното увеличение на температурата до стойности доста под 2°C;
12. Счита, че тези ангажименти във връзка с финансирането следва да включват, както беше предвидено от Европейския съвет през декември 2008 г., ангажимент от страна на държавите-членки да използват значителна част от приходите от търгове по СТЕ на ЕС за финансирането на действия за смекчаване и адаптация към изменението на климата в тези развиващи се страни, които са ратифицирали международното споразумение във връзка с изменението на климата, но също така подчертава, че тъй като по-малко от 50 % от емисиите на ЕС са обхванати от схемата за търгуване, когато става дума за усилия за финансиране на тези важни действия, е необходимо да се включат други сектори на икономиката в държавите-

членки;

13. Настоява, че тези ангажименти трябва да осигуряват предвидимо финансиране за механизми, създадени в контекста на РКООНИК, които са допълнителни спрямо официалната помощ за развитие и независими от годишните бюджетни процедури в държавите-членки;
14. Приветства двете алтернативи за иновативно финансиране, посочени в горепосоченото съобщение на Комисията от 28 януари 2009 г., дотолкова доколкото те са създадени по начин, който да гарантира достатъчно предвидими нива на финансиране; освен това изразява съгласие с предложението, те да бъдат комбинирани с финансиране от търговете за въздушен и морски транспорт в рамките на системата за намаляване и търговия с емисии;
15. Приветства идеята на Комисията, че част от финансирането следва да се предоставя под формата на заеми, защото някои дейности могат да създадат печеливши ситуации също и в развиващите се страни;
16. Подчертава, че обвързващите цели биха дали възможност на инвеститорите да оценят по по-добър начин рисковете и възможностите, свързани с изменението на климата, и биха осигурили тяхното участие в проекти, насочени както към целите за смекчаване, така и към целите за адаптация; освен това подчертава необходимостта от яснота по отношение на ролята на частния капитал в инвестициите, необходими за постигане на целите;
17. Счита въпреки това, че е от първостепенно значение да се приеме по-широкообхватен план за действие относно бъдещото финансиране на политиката в областта на климата, който би следвало да обхване всички свързани области и източници на финансиране; счита гореспоменатото съобщение на Комисията от 28 януари 2009 г. за добра начална точка за това, но подчертава, че то трябва да бъде подсилено с ясно определени мерки; призовава Европейския съвет да предостави мандат на Комисията за спешно изготвяне на такъв план за действие с оглед на преговорите в Копенхаген;
18. Счита, че голяма част от колективния принос в посока усилията за смекчаване и потребностите във връзка с адаптацията на развиващите се страни, трябва да се посвети на проекти, насочени към премахване на обезлесяването и деградацията на горите, както и на проекти за повторно залесяване и залесяване в тези страни;
19. Приветства механизма за чисто развитие към Протокола от Които като възможен начин за предоставяне на развиващите се страни на възможността да участват в пазара на въглеродни емисии; подчертава, че използването на компенсации за постигане на целите за намаляване на емисиите от страна на индустриализираните държави не може да бъде част от отговорността на развиващите се страни за намаляване на техните емисии на парникови газове в рамките на международно споразумение относно изменението на климата; поради това настоява, че в бъдещите механизми за компенсация трябва да бъдат включени строги правила за качество на проектите, за да се избегне възможността индустриализираните държави да се възползват от евтините варианти за намаляване вместо развиващите се страни и в допълнение да се гарантира висок стандарт на тези проекти с надеждни, проверими и реални намалявания на емисиите, което също така

предоставя устойчиво развитие в тези страни;

20. Счита, че колективният принос на ЕС за усилията за смекчаване и потребностите във връзка с адаптация в развиващите се страни следва да възлиза на не по-малко от 30 милиарда евро годишно до 2020 г., сума, която може да се увеличи с нарастването на новите познания, придобити относно сериозността на изменението на климата и размера на свързаните с него разходи;
21. Подчертава, че големите финансови потоци, насочени към за усилията за смекчаване и потребностите във връзка с адаптация в развиващите се страни, са само част от решението; настоява средствата да бъдат похарчени по устойчив начин, като се избягва бюрокрацията, по-специално при МСП и корупцията; подчертава, че финансовите средства трябва да бъдат предвидими, координирани и прозрачни, изграждащи капацитет в развиващите се страни, както на централно, така и на местно равнище, даващи приоритет на хората, които се сблъскват с проблеми, свързани с изменението на климата, а не само на правителствата; в този контекст подчертава значението на постоянната и лесно достъпна информация, свързана с наличните финансови средства; призовава Съвета и предстоящото шведско председателство активно да поддържат тези принципи по време на преговорите в Копенхаген през декември 2009 г. на Петнадесетата конференция на страните (COP15) в рамките на РКООНИК;
22. Призовава Комисията да изостави предишното си противопоставяне на идеята да включи горите в схемата за търговия с емисии; счита, че за финансирането на бъдещи механизми за „намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация“ в рамките на споразумение след 2012 г., ще е нужно както пазарно, така и непазарно финансиране; в този контекст призовава Комисията и Съвета да поемат водеща роля в развитието на пилотни пазари за търгуване с емисии за намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация; освен това призовава Комисията и Съвета да направят оценка на това как финансовите средства, основани на пазара и тези, които не са основани на пазара биха могли да се допълнят взаимно;
23. Счита, че предвид водещата роля на ЕС в предоставянето на финансова и техническа помощ за развиващите се страни, вероятността за успешен завършек на преговорите в Копенхаген значително ще се повиши; счита, че е необходимо ЕС да покаже водеща роля във финансовата област, подкрепена с конкретни преговорни цифри на ранен етап, е необходима за да се мобилизира достатъчна обществена подкрепа в рамките на ЕС, да се насърчат развиващите се страни да приемат амбициозни обвързващи цели за намаляване на емисиите и да се насърчат други държави - членки в Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) да допринесат по подобен начин;
24. Признава факта, че ЕС като цяло е на път да постигне целта от Киото, но изтъква, че някои държави-членки са далеч от постигане на тяхната цел от Киото, и че това може да накърни доверието в ЕС в рамките на процеса от Копенхаген; затова настоява тези държави-членки, които все още не са на път да постигнат целта от Киото, да увеличат усилията си;
25. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Европейския съвет, Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на секретариата на РКОНИК, с молба към последния да я

предаде на всички страни по конвенцията, които не са държави-членки на ЕС.